USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 15.9.2022 v trestní věci obžalovaného [redacted], narozeného [redacted] ve [redacted], [redacted], doručovací adresa [redacted],

takto:

Odvolání obžalovaného [redacted] proti rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 28.4.2022 č.j. 7 T 75/2020-485 se podle § 256 trestního řádu **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Karlových Varech byl obžalovaný uznán vinným, že poté, co byl v přesně nezjištěné době v dubnu 2019 kontaktován matkou poškozeného [redacted], s cílem získat neoprávněný majetkový prospěch a s vědomím, že není v jeho možnostech dostát závazku s vědomím toho , že je zadlužen a je proti němu vedeno více exekučních řízení, přislíbil poškozenému [redacted] provedení rekonstrukce podkroví a střechy rodinného domu v obci [redacted], když následně s poškozeným dne 22. 4. 2019 uzavřel smlouvu o dílo, v níž se zavázal rekonstrukci provést nejpozději do 31. 8. 2019 za cenu 1.320.000 Kč, a v níž si vyhradil, že po podpisu smlouvy obdrží od poškozeného jako zálohu na provedení díla na účet č. [redacted] vedený na jeho tehdejší družku, částku ve výši 594.000 Kč, která byla poškozeným na požadovaný účet obžalovanému zaslána dne 25. 4. 2019, přičemž obžalovaný posléze tyto finanční prostředky použil pro svoji potřebu a žádné stavební práce na domě neprovedl, čímž způsobil poškozenému [redacted] škodu ve výši 594.000 Kč. Jeho jednání bylo posouzeno jako přečin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a byl za ně odsouzen podle § 209 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 20 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst.1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 20 měsíců. Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku byla obžalovanému uložena povinnost ve zkušební době dle svých sil uhradit škodu, kterou trestným činem způsobil. Podle §228 odst. 1 trestního řádu byl obžalovaný zavázán povinností uhradit poškozenému [redacted], trvale bytem [redacted] okres [redacted] na náhradě škody částku 584 000Kč s úrokem z prodlení 10% p. a. od 2.5.2020 do zaplacení.

2. Proti výše citovanému rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání, které bylo odůvodněno prostřednictvím zvoleného obhájce. Obžalovaný má za to, že okresní soud nesprávně hodnotil provedené důkazy a že skutková zjištění nepostačují k náležitému prokázání viny. Obžalovaný má za to, že jeho jednání má povahu soukromoprávní, jehož řešení má být přenecháno civilním soudům, v souladu se zásadou subsidiarity trestní represe. Obžalovaný odmítá, že by nabízel rekonstrukci podkroví a střechy rodinného domu v obci [redacted] s cílem získat neoprávněný majetkový prospěch. Poptávku po rekonstrukci vznesla paní [redacted], obžalovaný se pouze nabídl s tím, že takové věci dělá a poškozeným pomůže. Nebyly naplněny zákonné znaky přečinu podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, neboť by muselo být prokázáno, že obžalovaný jednal v podvodném úmyslu již na začátku samotného jednání, tedy při podpisu smlouvy a že muselo být zřejmé, že závazek uvedený ve smlouvě o dílo nesplní. Pokud soud dovozuje jeho podvodný úmysl mimo jiné z i toho, že v té době měl dluhy, resp. exekuce, uvádí, že žádná oznamovací povinnost sdělovat své majetkové poměry neexistuje. Obžalovaný se nesnažil úmyslně zatajovat informace o svých dluzích za účelem majetkového prospěchu, jednoduše svou životní situaci nesděluje nikomu, a to ani blízkým, neboť je zřejmé,

že o jeho majetkových poměrech nevěděla ani jeho tehdejší přítelkyně. Objednávkový list oken nasvědčuje o tom, že obžalovaný měl v úmyslu rekonstrukci dokončit, jinak by nezaplatil zálohu v hodnotě 85% z celkové částky objednávky. Rovněž odmítá, že by předstíral odbornost pro provedení rekonstrukce, konzultoval toto s několika osobami, kdy některé z nich již navštívili předmětný rodinný dům. Také byly opatřeny lékařské zprávy, které nasvědčují, že obžalovaný trpěl dlouhodobými zdravotními problémy, které mu bránily v provedení smluveného díla. Tyto problémy se objevily až po podepsání smlouvy. Obžalovaný nesouhlasí se závěru soudu prvého stupně v bodě 10. rozsudku, že netrpěl zdravotními potížemi, které by ho dlouhodobě omezovaly v běžném způsobu života. Obžalovaný po podpisu smlouvy několikrát navštívil místo, kde měla být rekonstrukce provedena, a to spolu s dalšími osobami. Pokud je namítáno, že z nákresu projektu k předmětné rekonstrukci je patrné, že počet oken ani rozměry neodpovídají objednávkovému listu, který doložil obžalovaný, je zřejmé, že počet a rozměr oken se mohl v průběhu rekonstrukce měnit a projektová dokumentace není striktně směrodatná. Obžalovaný odmítá podvodný úmysl a se závěrem soudu prvého stupně, že mu byl prokázán nepřímý úmysl, nesouhlasí. Poukazuje také na rozpory ve výpovědích svědků, paní [redacted] a pana [redacted], když v rámci rozpočtu vypovídali rozdílně. Rozpočet představuje podstatnou složku v případě stavebních prací, a je překvapující, že se v této věci ve svých výpovědích neshodli. Pokud jde o výpověď svědka [redacted], její výpověď nepovažuje za věrohodnou, svědkyně poskytuje neúplné informace v rozporu se skutečným stavem věci. Obžalovaný nesouhlasí rovněž se závěrem soudu v bodě 13., že nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu a je na místě uplatnění trestní odpovědnosti pachatele a trestněprávních důsledků s ní spojených. Obžalovaný má naopak za to, že nadepsaná věc je předmětem civilního sporu a neměla by být projednávána v rámci trestního řízení. Obžalovaný nemohl předpokládat zhoršení svého zdravotního stavu, vynaložil veškeré úsilí pro dodržení svých závazků ze smluv, druhou stranu nechtěl jakýmkoliv způsobem poškodit. Bohužel nastaly překážky, které mu toto neumožnily a za jejichž vznik obžalovaný nemůže. Navrhl proto, aby napadený rozsudek byl zrušen ve všech výrocích a obžalovaný obžaloby zproštěn.

3. Krajský soud v Plzni na základě odvolání obžalovaného přezkoumal postupem dle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku napadených odvoláním, i správnost postupu řízení, které vydání rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Dospěl k následujícím závěrům.

4. V řízení předcházejícím vydání napadeného rozsudku provedl okresní soud procesně správným způsobem všechny potřebné důkazy pro své rozhodnutí, a tyto důkazy také hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu. Dospěl ke správným a úplným skutkovým zjištěním, a v odůvodnění napadeného rozhodnutí pečlivě zdůvodnil závěry, ke kterým dospěl. Krajský soud se se závěry okresního soudu v plném rozsahu ztotožnil a v podrobnostech lze na odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázat. Je třeba zdůraznit, že hodnocení důkazů je věcí především nalézacího soudu, odvolací soud nemá možnost do tohoto hodnocení zasahovat, pokud nezjistí, že některé podstatné důkazy nebyly hodnoceny vůbec nebo že hodnocení je nelogické či jinak vnitřně rozporné. Nic takového však krajský soud nezjistil, naopak, hodnocení důkazů okresním soudem je velmi pečlivé, má svoji logiku a nelze mu nic vytknout.

5. Námitky obžalovaného uvedené v odvolání nemohly být akceptovány. Obžalovaný zejména brojí proti posouzení jeho jednání jako úmyslného přečinu podvodu dle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku a má za to, že věc měla být posouzena v občanskoprávní rovině. Těmto námitkám obžalovaného však nemohl krajský soud přisvědčit, okresní soud velmi podrobně zdůvodnil v čem spatřuje podvodný úmysl na straně obžalovaného, a to formou úmyslu nepřímého, a s těmito závěry na straně 6 odstavec 11. se krajský soud plně ztotožnil. Obžalovaný nemá žádnou firmu, kterou by se zabývala rekonstrukcemi domů. Nikdy před tím žádnou podobnou stavební akci neuskutečnil, a pokud uváděl, že již předmětnou nemovitost s některými osobami navštívil za účelem příprav rekonstrukce, jedná se pouze o tvrzení obžalovaného, které nebylo možno žádným způsobem ověřit, pokud uváděl údajnou osobu [redacted], odmítl blíže určit tuto osobu,

aby bylo možno ji vyslechnout. Stejně tak jím předložený objednávkový list, bez jakýchkoliv dalších dokladů, např. jím tvrzené provedení zálohové platby, je rovněž nevěrohodným důkazem. Obžalovaný své tvrzení, že již investoval zhruba 220 000Kč, žádným způsobem nedoložil, a navíc odmítl sdělit, jakým způsobem naložil se zbývající částkou. Obžalovaný také zatajil svoji špatnou majetkovou situaci, a veškeré provedené důkazy svědčí pro závěr, že obžalovaný v okamžiku podpisu smlouvy o dílo věděl, že nebude schopen dostát této smlouvě a že může způsobit škodu na majetku poškozeného a pro takový případ byl s tímto srozuměn. Žádné důvody pro posouzení výpovědi svědkyně [redacted] a svědků [redacted] a [redacted] jako nevěrohodných nebyly zjištěny, pokud se vyskytly některé rozpory ve výpovědích svědků [redacted] a [redacted], jednalo se o rozpory nepodstatné a nezpůsobující nevěrohodnost těchto svědků.

6. Pokud jde o námitky ohledně zdravotního stavu obžalovaného, s těmi se zabýval a vypořádal již soud prvého stupně, krajský soud se s jeho závěry v plném rozsahu ztotožnil a lze na ně odkázat.

7. Pokud obžalovaný namítal, že jeho jednání mělo být v souladu se zásadou subsidiarity trestní represe posouzena jako soukromoprávní spor, lze k tomu pouze uvést, že zásadně platí, že každý protiprávní čin, který vykazuje všechny znaky uvedené v trestním zákoníku, je trestným činem a je třeba vyvodit trestní odpovědnost za jeho spáchání. Zásada subsidiarity trestní represe a z ní vyplývající pravidlo pro použití trestního práva jako „ultima ratio“ dopadá jen na případy hraničních a společensky nezávažných činů, o něj se v tomto případě nejedná. Jednání obžalovaného je společensky nebezpečné, je právně posouzeno jako přečin podvodu dle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku, tedy podle kvalifikované skutkové podstaty, a ani vzhledem k osobě obžalovaného nelze konstatovat, že jde o společensky nezávažný čin. Proto okresní soud dospěl ke správnému závěru i v odstavci 13. odůvodnění napadeného rozhodnutí. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že krajský soud neshledal důvod pro zásah do výroku o vině a ten zůstal odvoláním obžalovaného nedotčen.

8. Pochybení v činnosti okresního soudu nebylo shledáno ani pokud jde o výrok o trestu. Obžalovanému byl uložen mírný výchovný trest, vyměřený blíže spodní hranici zákonného rozpětí § 209 odst. 3 trestního zákoníku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu rovněž blíže spodní hranici zákonného rozpětí. Okresní soud přihlédl ke všem zákonným hlediskům uvedeným v § 37 až 39 trestního zákoníku a i pokud jde o výrok o trestu, lze na odůvodnění napadeného rozhodnutí, zejména v bodě 15. odkázat.

9. Pokud jde o výrok o náhradě škody, okresní soud vycházel z včasného a řádného připojení poškozeného a výrok o náhradě škody je v souladu s ustanovením § 228 odst. 1 trestního řádu. I zde lze odkázat na odůvodnění napadeného rozhodnutí v odstavcích 16. a 17.

10. Z výše uvedeného je zřejmé, že odvolání obžalovaného nebylo shledáno důvodné a toto bylo postupem dle § 256 trestního řádu zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního

návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Plzeň 15.09.2022

JUDr. Alice Bártová v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Špetová